

Dosarul nr. 2r-613/21

2-18213252-01-2r-13092021

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton)

DECIZIE

29 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter,

în cauza civilă, la cererea depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale,

constată:

La 17 aprilie 2018 Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, parte împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină – SRL „Atai”, a depus cerere cu privire la recunoașterea și executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii din 06 noiembrie 2017 a Institutului de Arbitraj al Camerei de Comerț din Stockholm, dispunerea achitării de către SRL „Atai” a sumelor adjudecate prin hotărârea nominalizată și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 1-9, vol. I).

În motivarea cererii a invocat că la 06 noiembrie 2017, tribunalul arbitral, legal și valid constituit conform Regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm (Suedia), a pronunțat hotărârea arbitrală finală nr. SCC V (2017/010) (Eng Final Award), prin care a dispus încasarea din contul SRL „Atai” în beneficiul Stork International GmbH a sumei de 10977,12 de dolari SUA cu titlu de preț pentru bunurile livrate și a dobânzii de întârziere din 09 noiembrie 2014 în mărime de 9,2 % peste rata de refinanțare publicată de Banca Națională a Austriei, 7484,40 de dolari SUA cu titlu de preț pentru bunurile livrate și a dobânzii de întârziere din 09 noiembrie 2014 în mărime de 9,2 % peste rata de refinanțare publicată de Banca Națională a Austriei, 18656,88 de dolari SUA cu titlu de preț pentru bunurile livrate și a dobânzii de întârziere din 28 decembrie 2014 în

mărime de 9,2 % peste rata de refinanțare publicată de Banca Națională a Austriei, 9231,10 de euro cu titlu de onorariu și cheltuieli de arbitru, 3376 de euro cu titlu de taxa administrativă a Institutului de Arbitraj și 6757 de euro cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și alte cheltuieli ale Stork International GmbH suportate în legătură cu arbitrajul.

A precizat că hotărârea arbitrală este finală și obligatorie atât pentru Stork International GmbH, cât și pentru debitorul SRL „Atai” începând cu data emiterii acesteia - 06 noiembrie 2017.

Hotărârea arbitrală a fost pronunțată în Suedia și conform lex arbitri suedez, prin urmare, în sensul legii Republicii Moldova este străină, la fel, atât Suedia cât și Republica Moldova sunt parte ale Convenției privind recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, prin urmare, hotărârea arbitrală este pasibilă recunoașterii și încuviințării executării în Republica Moldova.

A relatat că la 18 septembrie 2014, între Stork International GmbH în calitate de vânzător și SRL „Atai” în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare nr. 02-09/2014 privind vânzarea și livrarea de către SRL „Atai” a bunurilor – produse chimice percloretile.

La 31 octombrie 2014, între Stork International GmbH în calitate de vânzător și SRL „Atai” în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare nr. 03-10/2014 privind vânzarea și livrarea de către SRL „Atai” a bunurilor – produse chimice percloretile.

Din motivul că debitorul SRL „Atai” a refuzat să achite plățile în legătură cu contractele menționate, Stork International GmbH a obținut hotărârea arbitrală.

Având în vedere prevederile art. 475¹ alin. (3) din Codul de procedură civilă, a indicat că la cererea de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale a anexat originalul hotărârii arbitrale, apostilat în modul convenit și copiile legalizate de pe convențiile arbitrale.

A remarcat că până în prezent debitorul nu a plătit nicio sumă din sumele adjudecate.

Stork International GmbH și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. III și IV din Convenția pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, art. 38 din Legea cu privire la arbitrajul comercial internațional, art. 475 alin. (1) lit. a), alin. (2), (3) lit. a), 475¹ din Codul de procedură civilă.

A solicitat admiterea cererii, recunoașterea integrală și încuviințarea integrală a executării silite a hotărârii arbitrale finale nr. SCC V (2017/010) (Eng Final Award) din 06 noiembrie 2017, emisă de tribunalul arbitral (compus dint-un arbitru unic – Fredrik Ringquist) constituit conform regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm (Suedia), în acest sens, dispunerea achitării de către debitorul SRL „Atai” în folosul Stork International GmbH a sumelor adjudecate, precum și încasarea din contul debitorului SRL „Atai” a cheltuielilor de judecată compuse din suma de 200 SEK (coroane suedeze) cu titlu de cheltuieli de apostilare a hotărârii arbitrale, 34000 de lei cu titlu de asistență juridică, 33415,96 de lei cu titlu de taxă de stat, 3300 de lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile traducătorului și 445 de lei cu titlu de cheltuieli notariale.

Prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea reprezentantului Stork International GmbH, avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a

hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de tribunalul arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, la cererea Stork International GmbH împotriva SRL „Atai” cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente, ca fiind nefondată (f.d.174-177, Vol. I).

La 31 octombrie 2018 Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter a declarat recurs împotriva încheierii din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii recurate și emiterea unei decizii cu privire la recunoașterea integrală și încuviințarea integrală a executării silite a hotărârii Arbitrale Finale nr. SCC V (2017/010) (Eng Final Award) din 6 noiembrie 2017, emisă de tribunalul arbitral (compus dint-un arbitru unic – Fredrik Ringquist) constituit conform regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm (Suedia), cu achitarea în beneficiul Stork International GmbH a tuturor sumelor solicitate potrivit cererii.

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, casată integral încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 220-226, vol. I).

Prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost scoasă de pe rol cererea cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine, înaintată în numele companiei Stork International GmbH împotriva „Atai” SRL, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită (f.d. 132-138, vol. II).

La 04 noiembrie 2019, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a declarat recurs împotriva încheierii din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 145-153, vol. II).

Prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, casată încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată (f.d. 173-181, vol. II).

Pin încheierea din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea reprezentantului Stork International GmbH, avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de tribunalul arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, la cererea Stork International GmbH împotriva SRL „Atai” cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente, ca fiind nefondată (f.d.14-20, Vol. III).

La 17 august 2021, Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, a declarat recurs împotriva încheierii din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei decizii cu privire la recunoașterea integrală și încuviințarea integrală a executării silite a hotărârii Arbitrale Finale nr. SCC V (2017/010) (Eng Final Award) din 06 noiembrie 2017, emisă de tribunalul arbitral (compus dint-un arbitru unic – Fredrik Ringquist) constituit conform regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera

de Comerț a orașului Stockholm (Suedia), cu achitarea în beneficiul Stork International GmbH a tuturor sumelor solicitate potrivit cererii (f.d. 22-27, vol. III).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o nefondată și pasibilă de casare integrală.

A remarcat că urmează a fi apreciate drept abuzive și ilegale constatările primei instanțe, precum că Tribunalul Arbitrar a fost contactat și a efectuat corespondența cu o persoană care s-a declarat a fi avocatul Victor Rusu, care nu a fost împuternicit de către intimată de a o reprezenta, or, potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2018, instanța superioară s-a expus în privința netemeinicii insinuărilor cu privire la neinformarea intimatului despre desemnarea arbitrilor și procedura arbitrală.

Recurentul a menționat că decizia din 19 decembrie 2018 este irevocabilă, are puterea lucrului judecat, fiind executorie pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice.

A invocat că, prima instanță a sfidat principiul securității raporturilor juridice adoptând o soluție vădit ilegală, încălcând drepturile și libertățile fundamentale ale recurente, garantate de Constituția RM și tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care RM este parte.

A afirmat că, concluziile primei instanțe cu privire la respingerea cererii în temeiul art. 476 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă vine în contradicție atât cu decizia Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2018, cât și cu propriile acțiuni procesuale efectuate de prima instanță pe parcursul judecării cauzei, or, citațiile, precum și alte acte de procedură civilă au fost expediate de prima instanță în adresa intimă la adresa de email office@ataigroup.com, același mijloc de comunicare pe care l-a folosit și tribunalul arbitral pentru comunicările sale.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată la 13 august 2021 la adresa electronică a reprezentantului Stork International GmbH, avocatul Denis Lefter d.lefter@schoenherr.eu (f.d. 21, Vol. III).

Astfel, recursul declarat la 17 august 2021 este în termen.

La 13 septembrie 2021 în adresa SRL „Atai” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 32, Vol. III), însă intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea încheierii Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită

recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Conform art. 467 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorești străine, inclusiv tranzacțiile, sunt recunoscute și se execută în Republica Moldova fie dacă astfel se prevede în tratatul internațional la care Republica Moldova este parte, fie pe principiul reciprocității în ceea ce privește efectele hotărârilor judecătorești străine.

În conformitate cu art. 475 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în sensul prezentului capitol, o hotărâre arbitrală este considerată ca fiind străină dacă este pronunțată pe teritoriul unui stat străin.

Alineatul 2 al aceluiași articol prevede că poate fi recunoscută și executată în Republica Moldova o hotărâre arbitrală străină emisă, în conformitate cu o convenție arbitrală, pe teritoriul unui stat străin care este parte la Convenția privind recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, adoptată la New York la 10 iunie 1958, precum și o hotărâre arbitrală străină a cărei recunoaștere și executare sunt reglementate fie prin tratatul internațional la care Republica Moldova este parte, fie în baza principiului reciprocității în ceea ce privește efectele hotărârii arbitrale străine.

Art. 475¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă stipulează că, cererea de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale străine se prezintă curții de apel în a cărei circumscripție se află domiciliul/reședința sau sediul părții împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină, iar în cazul în care aceasta nu are domiciliul/reședința sau sediul în Republica Moldova ori domiciliul/reședința sau sediul acesteia nu sunt cunoscute-curții de apel în a cărei circumscripție sunt situate bunurile acesteia.

În conformitate cu art. 476 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, recunoașterea și executarea hotărârii arbitrale străine pot fi refuzate numai la cererea părții împotriva căreia sunt invocate dacă această parte prezintă instanței de judecată probe doveditoare că:

a) una dintre părțile convenției arbitrale nu avea capacitate deplină de exercițiu sau convenția arbitrală nu este valabilă potrivit legii căreia părțile au subordonat-o ori, în lipsa stabilirii acesteia, potrivit legii țării în care a fost pronunțată hotărârea; sau

b) partea împotriva căreia este emisă hotărârea nu a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrului sau cu privire la procedura arbitrală ori, din alte motive, nu a putut să își prezinte mijloacele sale de apărare; sau

c) hotărârea a fost pronunțată asupra unui litigiu care nu este prevăzut de convenția arbitrală sau care nu cade sub incidența condițiilor convenției arbitrale ori hotărârea conține dispoziții asupra unor chestiuni ce depășesc limitele convenției arbitrale; sau

d) constituirea tribunalului arbitral sau procedura arbitrală nu a corespuns convenției părților ori, în lipsa unei asemenea convenții, nu a fost conform legii țării în care a avut loc arbitrajul; sau

e) hotărârea arbitrală nu a devenit obligatorie pentru părți sau a fost desființată ori executarea ei a fost suspendată de instanța judecătorească sau de o autoritate competentă a țării în care sau conform legii căreia ea a fost pronunțată.

Recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine pot fi refuzate, de asemenea, dacă instanța judecătorească constată că:

a) obiectul litigiului nu poate fi soluționat prin arbitraj conform legii Republicii Moldova; sau

b) recunoașterea sau încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale contravine ordinii publice a Republicii Moldova.

Se reține că poate fi recunoscută și executată, în Republica Moldova, o hotărâre arbitrală străină emisă, în conformitate cu o convenție arbitrală, pe teritoriul unui stat străin care este parte la Convenția privind recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, adoptată la New York, la 10 iunie 1958, precum și o hotărâre arbitrală străină, a cărei recunoaștere și executare sunt reglementate fie prin tratatul internațional, la care Republica Moldova este parte, fie în baza principiului reciprocității, în ceea ce privește efectele hotărârii arbitrale străine (art.475 alin.(2) CPC al RM).

Prin recunoașterea hotărârii arbitrale străine, se va înțelege operațiunea de constatare a existenței și de acceptare a efectelor unei hotărâri arbitrale străine, adică atribuirea autorității de lucru judecat care exclude rejudecarea aceluiași caz, conform procedurilor interne.

Din suportul probator prezent la actele cauzei rezultă că prin încheierea din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea reprezentantului Stork International GmbH, avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de tribunalul arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, la cererea Stork International GmbH împotriva SRL „Atai” cu privire la încasarea datoriei și a plăților aferente, ca fiind nefondată.

Pentru a se pronunța astfel, cu referire la prevederile art. 476 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Chișinău a reținut că SRL „Atai” nu a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrilor și procedura arbitrală și din aceste motive, nu a putut să prezinte mijloacele sale de apărare în arbitraj.

Analizând circumstanțele expuse în raport cu normele legale citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță eronat a constatat că debitorul SRL „Atai” nu a fost informat în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrilor și procedura arbitrală, deoarece materialele cauzei denotă respectarea procedurii de informare a intimatei, fapt constatat și de către Curtea Supremă de Justiție în decizia din 19 decembrie 2018 (f.d. 220-226, volumul I).

Astfel, în decizia din 19 decembrie 2018 instanța de recurs a constatat că la 02 februarie 2017, Stork International GmbH a depus o cerere de arbitraj, conform Regulamentului Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, prin care a solicitat încasarea de la SRL „Atai” a plăților facturilor datorate.

După depunerea cererii de arbitraj de către Stork International GmbH, Camera de Comerț din Stockholm a informat la 06 februarie 2017, SRL „Atai” prin scrisoare la adresele poștală și cea de e-mail atai@mdl.net și office@ataigroup.com, indicate în cererea arbitrală, despre inițierea procedurii arbitrale în privința acesteia, totodată

anexând și cererea de arbitraj a reclamantului. Recepționarea de către SRL „Atai” a scrisorii la adresele electronice menționate se confirmă prin faptul că la 20 februarie 2017 Victor Rusu, care s-a prezentat ca avocat al SRL „Atai”, a remis în adresa Camerei de Comerț din Stockholm o cerere prin care a solicitat acordarea unui termen suplimentar pentru depunerea referinței la cererea arbitrală.

Instanța de recurs a reținut că actele cauzei atestă indubitabil că informația cu privire la inițierea procedurii arbitrale de către Stork International GmbH împreună cu cererea de arbitraj a reclamantului a fost expediată anume la adresa electronică și e-mailul indicate ce aparțin SRL „Atai” atai@mdl.net și office@ataigroup.com și nu a avocatului Victor Rusu, care nu ar avea o împuternicire în acest sens.

La data de 11 iulie 2017 anume de pe adresa electronică office@ataigroup.com. a fost expediat în adresa Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm un răspuns, prin care SRL „Atai” informează tribunalul arbitral că nu recunoaște datoria față de Stork International GmbH și că nu a primit nicio revendicare din partea acesteia cu privire la achitarea unei sume de bani.

Institutul de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm a solicitat și a primit o confirmare de primire Microsoft Outlook, care atestă faptul că mesajele expediate de către tribunalul arbitral au ajuns cu succes la adresele electronice ale SRL „Atai” atai@mdl.net și office@ataigroup.com, fapt ce rezultă din hotărârea arbitrală străină, recunoașterea și încuviințarea executării silite a căreia se solicită la caz pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul intimatului SRL „Atai”, susținut și de Curtea de Apel Chișinău, precum că nu a cunoscut despre procedura de arbitraj inițiată în privința sa, deoarece circumstanțele constatate supra denotă contrariul. Mai mult ca atât, SRL „Atai” nu a negat apartenența adreselor electronice la care a fost expediată corespondența de către arbitrul unic, în dezacord invocând doar că acestea nu erau active, fără a fi prezentate, însă, probe pertinente în confirmarea acestor susțineri.

Cele relatate supra denotă netemeinicia încheierii din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce impune casarea acesteia, or, menținerea acesteia ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului. Mai mult, prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs s-a expus în privința netemeinicii argumentelor cu privire la neinformarea intimatului despre desemnarea arbitrului și procedurii arbitrale.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, cauza urmează a fi restituită la Curtea de Apel Chișinău pentru o nouă rejudecare, deoarece instanța s-a expus doar în privința neinformării în modul corespunzător a SRL „Atai” cu privire la desemnarea arbitrului și procedura arbitrală, condiție ce a fost respectată, fiind astfel necesară verificarea celorlalte condiții prevăzute de lege pentru ca o hotărâre arbitrală străină să fie susceptibilă de recunoaștere și executare în Republica Moldova.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter și de a casa încheierea din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide:

Se admite recursul declarat de Stork International GmbH, reprezentat de avocatul Denis Lefter.

Se casează încheierea din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea depusă de Stork International GmbH, reprezentată de avocatul Denis Lefter cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și încasarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Mariana Pitic